

U to vreme pak iziđe zapovest od cesara Avgusta da se prepise sav svet.

2:2 Ovo je bio prvi prepis za vladanja Kirinova Sirijom.

2:3 I podoše svi da se prepisu, svaki u svoj grad.

2:4 Tada pođe i Josif iz Galileje, iz grada Nazareta u Judeju u grad Davidov koji se zvaše Vitlejem, jer on beše iz doma i plemena Davidovog,

2:5 Da se prepise s Marijom, isprošenom za njega ženom, koja beše trudna.

2:6 I kad onamo behu, dođe vreme da ona rodi.

2:7 I rodi Sina svog prvenca, i povi Ga, i metnu Ga u jasje; jer im ne beše mesta u gostionici.

2:8 I behu pastiri u onom kraju koji čuvahu noćnu stažu kod stada svog.

2:9 I gle, anđeo Gospodnji stade među njima, i slava Gospodnja obasja ih; i uplašise se vrlo.

2:10 I reče im anđeo: Ne bojte se; jer gle, javljam vam veliku radost koja će biti svemu narodu.

2:11 Jer vam se danas rodi spas, koji je Hristos Gospod, u gradu Davidovom.

2:12 I eto vam znaka: Naći ćete dete povito gde leži u jaslama.

2:13 I ujedanput postade s anđelom mnoštvo vojnika nebeskih, koji hvaljahu Boga govoreći:

2:14 Slava na visini Bogu, i na zemlji mir, među ljudima dobra volja.

2:15 I kad anđeli otidoše od njih na nebo, pastiri govorahu jedan drugom: Hajdemo do Vitlejema, da vidimo to što se tamo dogodilo šta nam kaza Gospod.

2:16 I dođoše brzo, i nađoše Mariju i Josifa i dete gde leži u jaslama.

2:17 A kad videše, kazaše sve što im je kazano za to dete.

2:18 I svi koji čuše diviše se tome što im kazaše pastiri.

2:19 A Marija čuvaše sve reči ove i slagaše ih u srcu svom.

2:20 I vratiše se pastiri slaveći i hvaleći Boga za sve što čuše i videše, kao što im bi kazano.

2:21 I kad se navršio osam dana da Ga obrežu, nadenuše Mu ime Isus, kao što je anđeo rekao dok se još nije bio ni zametnuo u utrobi.

2:22 I kad dođe vreme da idu na molitvu po zakonu Mojsijevom, doneše Ga u Jerusalim da Ga metnu pred Gospoda,

2:23 (Kao što je napisano u zakonu Gospodnjem: Da se svako dete muško koje najpre otvori matericu posveti Gospodu;)

2:24 I da prinesu prilog, kao što je rečeno u zakonu Gospodnjem, dve grlice, ili dva golubića.

2:25 I gle, beše u Jerusalimu čovek po imenu Simeun, i taj čovek beše pravedan i pobožan, koji čekaše utehe Izrailjeve, i Duh Sveti beše u njemu.

2:26 I njemu beše Sveti Duh kazao da neće videti smrti dok ne vidi Hrista Gospodnjeg.

2:27 I kaza mu Duh te dođe u crkvu; i kad donesoše roditelji dete Isusa da svrše za Njega zakon po običaju,

2:28 I on Ga uze na ruke svoje, i hvali Boga i reče:

2:29 Sad otpuštaš s mirom slugu svog, Gospode, po reči svojoj;

2:30 Jer videše oči moje spasenje Tvoje,

2:31 Koje si ugotovio pred licem svih naroda,

2:32 Videlo, da obasja neznabošce, i slavu naroda Tvog Izrailja.

2:33 I Josif i mati Njegova čuđahu se tome što se govoraše za Njega.

2:34 I blagoslovi ih Simeun, i reče Mariji, materi Njegovoj: Gle, Ovaj leži da mnoge obori i podigne u Izrailju, i da bude znak protiv koga će se govoriti

2:35 (A i tebi samoj probošće nož dušu), da se otkriju misli mnogih srca.

2:36 I beše Ana proročica, kći Fanuilova, od kolena Asirovog; ona je ostarela, a sedam je

godina živela s mužem od devojaštva svog,

2:37 I udova oko osamdeset i četiri godine, koja ne odlažaše od crkve, i služaše Bogu dan i noć postom i molitvama.

2:38 I ona u taj čas dođe, i hvaljaše Gospoda i govoraše za Njega svima koji čekahu spasenja u Jerusalimu.

2:39 I kad svršiše sve po zakonu Gospodnjem, vratiše se u Galileju u grad svoj Nazaret.

2:40 A dete rastijaše i jačaše u duhu, i punjaše se premudrosti, i blagodat Božija beše na Njemu.

2:41 I roditelji Njegovi idahu svake godine u Jerusalim o prazniku pashe.

2:42 I kad Mu bi dvanaest godina, dođoše oni u Jerusalim po običaju praznika;

2:43 I kad dane provedoše i oni se vratiše, osta dete Isus u Jerusalimu; i ne znade Josif i mati Njegova;

2:44 Nego misleći da je s društvom, otidoše dan hoda, i stadoše Ga tražiti po rodbini i po znancima.

2:45 I ne našavši Ga vratiše se u Jerusalim da Ga traže.

2:46 I posle tri dana nađoše Ga u crkvi gde sedi među učiteljima, i sluša ih, i pita ih,

2:47 I svi koji Ga slušahu divljahu se Njegovom razumu i odgovorima.

2:48 I videvši Ga začudiše se, i mati Njegova reče Mu: Sine! Šta učini nama tako? Evo otac tvoj i ja sa strahom tražismo te.

2:49 I reče im: Zašto ste me tražili? Zar ne znate da meni treba u onom biti što je Oca mog?

2:50 I oni ne razumeše reči što im reče.

2:51 I siđe s njima i dođe u Nazaret; i beše im poslušan. I mati Njegova čuvaše sve reči ove u srcu svom.

2:52 I Isus napredovaše u premudrosti i u rastu i u milosti kod Boga i kod ljudi.